

Ügyiratszám: MN/15765-32/2012.
Ügyintéző:
Tárgy: kérelem elutasítása

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának

825/2013. (V. 14.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: Médiatanács) a **személyes adat** által képviselt **Személyes adat** a továbbiakban: Kérelmező) által a **személyes adat** által képviselt Hír Televízió Zrt. (1033 Budapest, Szentendrei út 89-93., a továbbiakban: Médiaszolgáltató) „Hír TV” állandó megnevezésű csatornáján 2012. május 4-én 21 óra 30 perces kezdettel sugárzott „Célpont” című műsorszámával (a továbbiakban: műsorszám) összefüggésben 2012. május 14-én benyújtott kérelmére, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.Kpk.45.957/2012/7. számú végzése alapján indult megismételt hatósági eljárásban a Kérelmező kérelmét

elutasítja.

E határozat ellen fellebbezésnek nincs helye. A határozat felülvizsgálata az annak közlésétől számított 30 napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címzett, de a Médiatanácsához (1088 Budapest, Reviczky utca 5.) három példányban benyújtott keresetlevéllel kérhető. A keresetlevél benyújtásának e határozat végrehajtására halasztó hatálya nincs, a keresettel támadott hatósági határozat végrehajtásának felfüggesztése és a tárgyalás tartása a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság 30 napon belül bírálja el.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatósághoz (a továbbiakban: Hatóság) 2012. május 14-én érkezett beadványában kérelmet terjesztett elő a Médiaszolgáltató által üzemeltetett „Hír TV” állandó megnevezésű médiaszolgáltatás 2012. május 4-i adásnapján 21 óra 30 perces kezdettel sugárzott „Célpont” című műsorszámával kapcsolatban.

Előadta, hogy a műsorszámban bemutattak egy név nélkül, kitakart arccal nyilatkozó személyt, aki azt állította, hogy annak idején a Kérelmező nem végezte el a diploma kiadásához szükséges tanítási gyakorlatot. A nyilatkozó személy **Személyes adat** másnap a Magyar ATV Zrt. ATV megnevezésű csatornáján, immár névvel és arccal nyilatkozott, kijelentette, hogy a felvételt a Médiaszolgáltató munkatársai újságírói mivoltukat letagadva, rejtett kamerával készítették, ő nem ezt nyilatkozta, véleménye szerint nyilatkozatát összeválták.

Mindezek alapján a Kérelmező szerint a kifogásolt műsorszám a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvényben (a továbbiakban: Smtv.) foglalt „*alapvető követelményeknek nem felel meg, hiszen az nélkülözött minden ténytudóságot, tárgyilagosságot és kiegyensúlyozottságot. [...] A ténytudóság és a tárgyilagosság követelménye mindenekelőtt azáltal került megszegésre, hogy a nyilatkozó mondatait – saját elmondása szerint – összevágták, és így a tényleges mondanivalóját meghamisították*”.

A Kérelmező kifejtette továbbá, hogy álláspontja szerint a Médiaszolgáltató munkatársai „*eljárásukkal az Smtv.-ben rögzített alapelveket súlyosan megszegték*”, valamint, hogy „*súlyos etikai vétséget követtek el, alapvető emberi normákat is megsértettek viselkedésükkel*”. A Kérelmező szerint a műsorszám valótlan tényállításai azt a hamis látszatot keltették, mintha a Kérelmező jogszabályba ütköző módon mentesítve lett volna a diploma megszerzéséhez szükséges egyik kötelezettség alól.

Mindezek alapján a Kérelmező hatósági eljárás lefolytatását és a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 185-187. §-aiban meghatározott jogkövetkezmény alkalmazását kérte a Hatóságtól. A Kérelmező szerint az eljárás lefolytatására az Mttv. 182. § c) pontja alapján a Médiatanács rendelkezik hatáskörrel.

Bár a Kérelmező kérelmében az Mttv. 182. § c) pontjában meghatározott hatásköri szabályt jelölte meg az eljárás alapjául, a ténytudóság, tárgyilagosság és kiegyensúlyozottság követelményének megsértése esetén indítandó eljárásra – az Mttv. 166. §-a értelmében – az Mttv. 181. §-ban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni az Mttv. és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseit. A fentiekre, valamint a Ket. 37. § (1) pontjára (a kérelem tartalom szerinti elbírálásának elvére) tekintettel a Hatóság megállapította, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettségének megsértése tárgyában előterjesztett kérelem benyújtásával az Mttv. 181. §-a alapján indult meg az eljárás, mely eljárás lefolytatására az Mttv. 184. § e) bekezdése szerint a Hatóság Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) rendelkezik hatáskörrel.

A Hivatal a 2012. május 15-én kelt MN/14119-2/2012. számú végzésében tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy kérelmét kiegyensúlyozottsági kérelemnek tekintette, és felhívta, hogy a Médiaszolgáltatóhoz fordulás tényét igazoló, az Mttv. 181. § (2) bekezdése szerinti dokumentumokat küldje meg a Hivatal részére.

A Kérelmező megfelelően igazolt jogi képviselője útján 2012. május 25-én kelt beadványában a vonatkozó jogszabályok részletes értelmezését követően hangsúlyozta, hogy nem az Mttv. 181. §-a szerinti, hanem az Mttv. 167. §-ában meghatározott általános hatósági felügyeleti eljárás megindítását kezdeményezte, kifejezetten megjelölve azt is, hogy a Hatóság hatáskörét az Mttv. 182. § c) pontjára alapozza. Utalt arra is, hogy a műsorszám kapcsán nemcsak a ténytudó és tárgyilagossági tájékoztatás sérült, hanem az Smtv. 16. §-a is, mely értelmében a médiatartalom-szolgáltató köteles tiszteletben tartani az alkotmányos rendet, tevékenysége nem sértheti az emberi méltóságot.

A Kérelmező nyilatkozatában foglaltakra tekintettel a Hivatal a 2012. június 21-én kelt, MN/14119-10/2012. iktatószámú végzésével a Kérelmező által 2012. május 14-én benyújtott kérelem alapján indult hatósági eljárást megszüntette.

A Hivatal az MN/14119-10/2012. iktatószámú végzés meghozatalával egyidejűleg 2012. június 21-én kelt, MN/14119-11/2012. számú levelében tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy az Mttv. 167. §-án alapuló kérelmét a Hatóság önálló ügyként kezeli, mely kérelem MN/15765-1/2012. számon került iktatásra.

A Kérelmező által benyújtott, az Smtv. 13. §-át (kiegyensúlyozottság), 14. § (1) bekezdését (emberi méltóság) és 16. §-át (emberi jogok és alkotmányos rend) érintő – az Mttv. 167. §-a, valamint az Mttv. 182. § c) pontja alapján, a Hatóság általános hatósági felügyeleti jogkörében lefolytatandó – indítványát a Médiatanács önálló beadványnak, tartalma alapján az Mttv. 145. §-a szerinti bejelentésnek minősítette.

A Médiatanács 2012. július 11-én kelt, MN/17165-7/2012. számú levelében az Mttv. 145. § (3) bekezdése alapján tájékoztatta a Kérelmezőt arról, hogy bejelentése tárgyában nem indít hatósági eljárást, tekintettel arra, hogy

- a hatályos feladat- és hatásköri szabályok szerint a Médiatanács nem rendelkezik hatáskörrel az Smtv. 13. §-ában foglaltak az Mttv. 182. § c) pontja alapján történő felügyeletére, arra kizárólag az Mttv. 182. § u) pontja, mint hatásköri szabály ad a Médiatanács részére felhatalmazást, az Mttv. 181. § szerinti kiegyensúlyozottsági eljárás keretében.

A 2012. június 19-én bekövetkezett jogszabályváltozás a Médiatanács hatáskörét érintette, mely hatáskört a Ket. 22. § (1) bekezdése szerint az eljárás minden szakaszában vizsgálni kell, a bejelentésben kifogásolt műsorszám az Mttv. 167. §-a szerinti általános hatósági felügyelet körében történő hatósági ellenőrzése hatáskör hiányában nem folytatható le, az ezzel kapcsolatos hatósági eljárás nem indítható meg,

- a sérelmezett összeállítással kapcsolatban, annak tartalmi vizsgálata alapján nem állapítható meg a magánérdek sérelmén túlmutató, a közösség sérelmét is megvalósító (az emberi méltóság vagy az alkotmányos rend intézményes védelmében való hatósági fellépést szükségessé tevő) médiaszolgáltatói magatartás, ezért hatósági eljárás megindítása nem indokolt, a bejelentés vonatkozásában nincs olyan hatósági ügy, amelyre a Médiatanács hatáskörrel rendelkezik,
- tekintettel arra, hogy az Smtv. 16. §-a 2012. június 19-től kizárólag az alkotmányos rend védelme érdekében fogalmaz meg a médiatartalmakkal szemben támasztott követelményt, tilalmat, a Médiatanács ezen időponttól nem rendelkezik hatáskörrel az emberi jogok esetleges megsértésével kapcsolatban.

A Kérelmező az MN/15765-7/2012. számú tájékoztató levéllel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: Bíróság) a 24.Kpk.45.957/2012/7. számú végzésével a Médiatanács MN/15765-7/2012. számú tájékoztató levelét hatályon kívül helyezte és a Médiatanácsot a Kérelmező kérelmének érdemi elbírálására kötelezte.

A Bíróság végzésében kifejtette, hogy a hatáskör vizsgálata olyan kérdés, amely megelőzi mind a Kérelmező bejelentőnek való tekintését, mind az ügy érdemben való eldöntését, ezért a tájékoztató levelet csakis a hatáskör hiányára alapított, a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasító végzésnek lehet tekinteni, mindezek alapján a felülvizsgálat tárgyát képező tájékoztató levelet a közigazgatási végzésekre irányadó nemperes eljárásban, a nemperes eljárásokra vonatkozó szabályok szerint bírálta el.

A Bíróság utalt arra, hogy a Kérelmező a hatósági eljárás megindítására vonatkozó kérelmét 2012. május 14-én terjesztette elő, melyben pontosan megnevezte a lefolytatni kívánt eljárást, az annak alapjául szolgáló tényeket és a megsértett jogszabályhelyeket. Konkrétan megjelölte továbbá az Mttv. 182. § c) pontját, mint a Hatóság eljárás lefolytatására vonatkozó hatáskörét megalapozó szakaszt.

A Bíróság mindezek alapján megállapította, hogy az eljárás a kérelem Hatósághoz érkezését követő napon megindult. Az Mttv. 182. § c) pontját, valamint az Smtv. 16. §-át érintő módosítás 2012. június 19-én lépett hatályba.

Hangsúlyozta továbbá a Bíróság, hogy a médiaszolgáltatásokkal és a sajtótermékekkel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi LXVI. törvény az Mttv. 182. § c) pontját, valamint az Smtv. 16. §-át módosító törvény nem tartalmazott átmeneti rendelkezéseket arra nézve, hogy a folyamatban lévő ügyekben alkalmazni kell-e, ezért erre vonatkozóan a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. § (1)-(2) bekezdése az irányadó. A Bíróság a Jat. 15. § (2) bekezdése alapján megállapította, hogy az eljárás megindulásakor a Médiatanács hatáskörrel rendelkezett az Smtv. 13. §-ának megsértése tárgyában indított eljárás lefolytatására, ezért a hatáskörére vonatkozó jogszabályi rendelkezést annak hatályon kívül helyezését követően is alkalmaznia kellett volna a már megindult eljárásban.

Kifejtette, hogy az Smtv. 16. §-ában foglalt követelmények betartásának felügyeletére a Hatóságnak az általa alkalmazott értelmezés alapján is van hatásköre, tekintettel arra, hogy e jogszabályhely szövegének módosítása nem hatásköri szabály, ezért a Hatóság hatáskörének hiányára alapított döntése azon ok miatt is jogszabálysértő, hogy e kötelezettség megsértését érdemben nem bírálta el.

A Bíróság megállapította továbbá, hogy a Kérelmező a kifogásolt műsorszám kapcsán a ténytudás és a tárgyilagosság követelményének megsértését a rá vonatkozó tények alapján kérte megállapítani, továbbá ebből következően az emberi méltóságának sérelmét jelölte meg, így az eljárás lefolytatása a Kérelmező jogát, jogos érdekét érintette. Erre tekintettel a Médiatanács jogsértően tekintette a Kérelmező kérelmét bejelentésnek, Mttv. 145. § (3) bekezdésében foglaltak szerinti tájékoztatás formájában történő megválaszolása nem jogszabályszerű.

Fentiekén túl rámutatott a Bíróság arra is, hogy az Mttv. 167. § (1) bekezdésében szabályozott, a kérelmező által indítványozott hatósági felügyeleti eljárás kérelemre vagy hivatalból indul. A megjelölt jogszabályhely értelmében a Hatóság kérelemre vagy hivatalból – feladat- és hatáskörének keretében – jogosult hatósági ellenőrzés vagy hatósági eljárás keretében felügyelni az Mttv.-ben és az Smtv.-ben meghatározott rendelkezések érvényesülését, betartását, valamint hatósági döntéseiben, a műsorszolgáltatási szerződésekben és a Hatóság által kötött hatósági szerződésekben foglaltak teljesítését. A tárgyi eljárás tehát nem bejelentésre, hanem kérelemre indult, ezért sem volt lehetséges az eljárás lezárása az Mttv. 145. § (3) bekezdésében foglaltak szerinti tájékoztatás formájában.

A Bíróság végzése értelmében a Médiatanácsnak a megismételt eljárás során az eljárás megindulásakor, azaz 2012. május 15-én hatályos anyagi jogi szabályok szerint kell lefolytatni az eljárást, és a feltárt tényállás alapján érdemben kell elbírálnia a Kérelmező kérelmét, mind az Smtv. 13. §-ára, mind az Smtv. 16. §-ára alapított jogsértés tekintetében.

A Médiatanács a megismételt eljárása során - figyelemmel a Bíróság 24.Kpk.45.957/2012/7. számú végzésében foglaltakra - a rendelkezésre álló adatok és a műsorszám vizsgálata alapján az alábbiakat állapította meg:

A Médiatanács a Ket. 29. § (1) bekezdése alapján 2013. február 26-án kelt, MN/15175-18/2013. számon iktatott levelében tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy a megismételt hatósági eljárás 2013. február 26-án megindult, valamint felhívta a figyelmét a Ket. 51. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozattételi jogosultságra és a Ket. 68. § (1) bekezdése alapján fennálló iratbetekintés lehetőségére. A Kérelmező az értesítést a tértivevény tanúsága szerint 2013. március 1-jén átvette.

Tekintettel az ügy bonyolultságára és összetettségére, valamint arra, hogy a megalapozott döntéshozatalhoz a tényállás további tisztázása vált szükségessé, a Médiatanács a tárgyi eljárás ügyintézési határidejét az Mttv. 151. § (2) bekezdése alapján 2013. április 10-én kelt, 619/2013. (IV. 10.) számú, MN/15765-23/2012. iktatószámú végzésében, hivatalból harminc nappal meghosszabbította.

A Médiatanács 2013. április 10-én kelt, MN/15765-24/2012. számon iktatott levelében tájékoztatta a Médiaszolgáltatót, hogy a megismételt hatósági eljárás 2013. február 26-án megindult, valamint felhívta a figyelmét a Ket. 51. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozattételi jogosultságra és a Ket. 68. § (1) bekezdése alapján fennálló iratbetekintés lehetőségére. A Médiatanács tájékoztatta továbbá a Médiaszolgáltatót az eljárási határidő meghosszabbításáról. A Médiaszolgáltató az értesítést a tértivevény tanúsága szerint 2013. április 18-án átvette.

A Kérelmező jogi képviselője útján tett, a Médiatanácshoz 2013. április 16-án érkezett, MN/15765-22/2012. iktatószámú nyilatkozatában előadta, hogy a Fővárosi Törvényszék előtt 33.P.22.679/2012. szám alatt folyamatban lévő sajtó-helyreigazítási peres eljárásban a **Személyes adat** alperes a 2012. október 17. napján megtartott tárgyaláson bizonyítási indítványt terjesztett elő, melyben kérte a jelen eljárás tárgyát képező műsorszámban megszólaltatott nyugalmazott iskolaigazgató tanúkénti meghallgatását. A Kérelmező csatolta a sajtó-helyreigazítási per alperesének az egykori igazgatóhoz intézett kérdéseit tartalmazó perbeli előkészítő iratot.

A Kérelmező előadta, hogy a tanú meghallgatása 2013. április 10. napján megtörtént a Pécsi Járásbíróság előtt. A tanúmeghallgatás jegyzőkönyve még nincs a Kérelmező birtokában, ám azt a Kérelmező – amint rendelkezésére áll –, haladéktalanul meg fogja küldeni a Médiatanács részére. A Kérelmező szerint a tanúmeghallgatás során egyértelműen kiderült, hogy a jelen eljárás tárgyát képező műsorszám rejtett kamerás felvételét manipulálták, továbbá, hogy a felvétel a volt iskolaigazgató tudta és beleegyezése nélkül készült, valamint, hogy a Médiaszolgáltató valótlanul állította, hogy a Kérelmező jogszerűen nem szerezhette volna meg a diplomáját. A Médiaszolgáltató tehát nem az Smtv. 13. §-ával és 14. § (1) bekezdésével összhangban járt el, mivel egy manipuláltan megkonstruált valóságot tüntetett fel tényfeltáró, oknyomozó, és tárgyilagos, azaz kiegyensúlyozott közlésként. Az eljárás tárgyát képező műsorszám tehát egy tudatosan szerkesztett, kifejezetten károkozó szándékkal, céllal elkészült médiatartalomnak minősül.

A Kérelmező előadta továbbá, hogy a Fővárosi Törvényszék helyreigazításra kötelezte a Hír Televízió Szerkesztőségét, mely döntést a Fővárosi Ítéltábla helyben hagyott.

A Kérelmező nyilatkozatához csatolta a Fővárosi Törvényszék előtti elsőfokú sajtó-helyreigazítási perben tartott tanúmeghallgatás jegyzőkönyvét, melyben a rejtett kamerás felvételt készítő riporter került meghallgatásra. A riporter elmondta, hogy az egykori iskolaigazgatóval folytatott beszélgetés során kiderült, hogy a Kérelmező nem hospitált, vagyis nem végezte el a vizsga tanítási feladatait. Az oksági összefüggés a Kérelmező KISZ titkári megválasztása és a hospitálási gyakorlat elmaradása között egyértelmű volt.

A riporter a meghallgatás során előadta továbbá, hogy a volt igazgató nem tudott arról, hogy rejtett kamerás felvétel készül a beszélgetésről. A tanú meghallgatás során egyértelműen kiderült, hogy a műsorszámba került felvételt az adásba szerkesztés előtt megvágják. Az eredeti, vágatlan nyersanyag a jegyzőkönyv tanúsága szerint a peres eljárás során nem került csatolásra, mivel azokat a Médiaszolgáltató – annak nagy terjedelmére tekintettel – nem archiválta. A perbeli felperes Kérelmező a tanú meghallgatás során előadta, hogy álláspontja szerint a felvétel nyilvánvaló jogsértéssel készült, valamint, hogy a felvétel elkészítése során a Médiaszolgáltató megsértette az Smtv. emberi jogok megsértését tilalmazó rendelkezéseit.

A Kérelmező nyilatkozatához végezetül csatolta a **Személyes adat** MISZV-15/2012-C számú igazságügyi szakértői véleményét. A szakértői anyag tárgya annak megállapítása, hogy a műsorszámokban szereplő két rejtett kamerás felvétel vágott vagy vágatlan-e. A dokumentum szerint egyértelműen megállapítható, hogy a felvétel verbális és képi információja manipulált, vágott. A szakvélemény szerint manipulált a felvétel abban a tekintetben is, hogy a felvétel egyik szereplője nem tud a felvétel készítéséről.

A Kérelmező kérte a Médiatanácsot, hogy az előadott tényeket és a csatolt dokumentumokat, valamint a későbbiekben megküldésre kerülő, fentiekben hivatkozott dokumentumot a tényállás megítélése során vegye figyelembe.

Ezt követően a Kérelmező a Médiatanácshoz 2013. április 24-én érkezett, MN/15765-25/2012. számon iktatott, jogi képviselője útján tett újabb nyilatkozatában előadta, hogy a 2012. május 8-án előterjesztett kérelmét változatlanul fenntartja. A Kérelmező megerősítette, hogy a 2013. április 10. napján foganatosított tanú meghallgatásról készült jegyzőkönyvet – amint azt részére a bíróság megküldi – haladéktalanul el fogja juttatni a Médiatanácshoz.

2013. április 26-án a Médiaszolgáltató megfelelően igazolt jogi képviselője betekintett az ügy irataiba, mely iratbetekintésről a Ket. 39. § (1) bekezdése alapján, MN/15765-26/2012. iktatószámom jegyzőkönyv készült. Ezt követően a Médiaszolgáltató a Médiatanácshoz 2013. május 6-án érkezett, jogi képviselője útján tett, MN/15765-29/2012. számon iktatott nyilatkozatában az alábbiakat adta elő.

A Médiaszolgáltató szerint a Kérelmező az Smtv. 13. §-ában foglalt kiegyensúlyozottsági kötelezettség megsértésére hivatkozással hatósági eljárást kezdeményezhetett. A Kérelmező a hatósági eljárás kezdeményezését megelőzően köteles lett volna kifogásával a Médiaszolgáltatóhoz fordulni. A Kérelmező azonban e törvény kötelezettségnek nem tett eleget, mely mulasztás a Médiaszolgáltató terhére nem értékelhető. A Kérelmező mulasztása ugyanis kizárta annak lehetőségét, hogy a kérelmet a Médiatanács érdemben elbírálhassa. Tekintettel arra, hogy a hatósági eljárás lefolytatásához szükséges előfeltételek hiányoztak, a Médiaszolgáltató álláspontja szerint a hatósági eljárásban a Kérelmező kérelmét el kell utasítani.

A Médiaszolgáltató szerint az Smtv. 16. §-ában foglalt kötelezettségeknek a Médiaszolgáltató általi esetleges megsértését a Kérelmező semmivel nem igazolta, azt semmilyen bizonyítékkal alátámasztani nem tudta. A Médiaszolgáltató e körben utalt arra, hogy az alkotmányos rend és az emberi jogok esetleges megsértésére utaló körülmények a Kérelmező és a Médiaszolgáltató közt folyamatban volt sajtó-helyreigazítási peres eljárásokban sem merültek fel. A Médiaszolgáltató álláspontja szerint tehát e körben a kérelem érdemi elutasítása szükséges, tekintettel arra, hogy a Médiaszolgáltató részéről jogsértés nem történt.

Ezt követően a Kérelmező 2013. május 2-án kelt, a Médiatanácshoz 2013. május 6-án érkezett, MN/15765-28/2012. számon iktatott leveléhez csatolta a Fővárosi Törvényszék előtt 33.P.22.679/2012. ügyszám alatt folyamatban lévő sajtó-helyreigazítási perben a Pécsi Járásbíróság előtt 2013. április 10-én megtartott személyes meghallgatáson felvett, (az MN/15765-22/2012. iktatószámú nyilatkozatban hivatkozott) jegyzőkönyv másolatát. A dokumentum tanúsága szerint a jelen eljárás tárgyát képező műsorszámban rejtett kamerás felvétellel megszólaltatott egykori iskolaigazgató tanúvallomásában előadta, hogy 1980-ban vagy 1981-ben a pécsi Meszesi Általános Iskola igazgatójaként találkozott a Kérelmezővel, akinek a Tanárképző Főiskola hallgatójaként a tanév rendjének, a tantestület alakuló ülésének megfigyelése, valamint a pótvizsgák lebonyolításában való részvétel volt a feladata.

A csatolt jegyzőkönyvben foglaltak szerint a tanú elmondta, hogy a gyakorlati foglalkozás megtartása nem tartozott a Kérelmező feladatai közé. A Kérelmező egyéni órarendet kért, melyet a tanúként meghallgatott egykori igazgató megadott. Ezen szóbeli felmentés értelmében a Kérelmezőnek azon foglalkozásokon kellett részt vennie, amelyeken meg tudott jelenni. A tanú előadta továbbá, hogy az eljárás tárgyát képező műsorszámban közreadott riport a beszélgetés során elhangzott kulcsszavakból lett össze vágva.

A Ket. 15. § (1) bekezdése értelmében:

„Ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti, akit hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz.”

A Médiatanács megállapította, hogy a Kérelmező a hatósági eljárásra irányadó, fentebb idézett törvényi rendelkezés szerint ügyfélnek minősül, a 2012. május 14-én érkezett beadványa tartalma alapján kérelem, tekintettel arra, hogy az abban vázolt vélelmezett jogsérelem a Kérelmező jogát, jogos érdekét érinti.

A kérelemben kifogásolt, 21 óra 43 perc és 21 óra 56 perc között sugárzott műsorszegmens a Kérelmező szakdolgozata elkészültének körülményeivel foglalkozott.

A téma felvezetését követően a Médiaszolgáltató stábja az MSZP és a Demokratikus Koalíció (a továbbiakban: DK) május elsejei rendezvényén készített, **Személyes adat** val és **Személyes adat** val készült interjút szerkesztette adásba.

A műsor stábja további interjút szeretett volna készíteni **Személyes adat** val és **Személyes adat** val (21:45:19-21:45:58), ők azonban arra hivatkozva, hogy az érintett a rendezvényen a közönség előtt nyilatkozik a kérdésben, nem mondtak véleményt a Kérelmező „szakdolgozat ügyéről”.

A következő bejátszásban a Médiaszolgáltató munkatársa a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem Tanárképző Karának szakdolgozat-katalógusában kutatott, és arról tájékoztatta a nézőket, hogy rábukkant **Személyes adat** szakdolgozatának adataira. A narrátor elmondása szerint négy évvel a Kérelmező diplomamunkája előtt jelent meg **Személyes adat** szakdolgozata, mely ugyanazt a címet viselte, mint a Kérelmezőé, azonban ezen dolgozat köteles példányát a könyvtárban nem találták, csak a katalógus utalt rá.

Ezt követően a műsorvezető arról kérdezte a Kérelmezőt, hogy ismeri-e **Személyes adat** ot, és tudja-e, volt sógora miről írt szakdolgozatot, valamint, hogy miért csak a Kérelmező dolgozata tűnt el. A Kérelmező elmondta, hogy ismeri **Személyes adat** ot, és gyanúsnak találja a diplomamunkájának eltűnését. Majd visszakérdezett, hogy vajon kinek állhatott érdekében, hogy eltűnjön a szakdolgozata.

A következő összeállítás arról tájékoztatta a nézőket, hogy a Kérelmező szakdolgozatának bírálata teljesen ráillik **Személyes adat** dolgozatára, melyet a stáb magától a szerzőtől, **Személyes adat** tól kapott meg másolatban. A Médiaszolgáltató a szakdolgozat bírálatával kapcsolatban a bírálót kívánta megszólaltatni, aki azonban egészségügyi okokra hivatkozva lemondta az interjút. A narrátor ezt követően a hvg.hu internetes portálra hivatkozva megerősítette, hogy az adjunktus a honlapon olvasható hírben később elismerte, hogy ő volt a témavezető tanár és a bíráló is egy személyben.

A pártrendezvényen felvett két bejátszásban a Kérelmező reagált az újabb információkra, majd az ATV „Egyenes Beszéd” című műsorszámában a Kérelmezővel folytatott beszélgetés részletei kerültek adásba. A Kérelmező súlyos vádnak tekintette az újságírók állításait, továbbá kifogásolta, hogy a gyanú alapjául csak logikai konstrukciók szolgálnak.

A műsorszámában ezt követően megszólalt **Személyes adat**, majd ismét az ATV „Egyenes beszéd” című műsorszámának részleteit, illetve a Kérelmező pártrendezvényen felvett, témába vágó nyilatkozatát szerkesztette adásba a Médiaszolgáltató.

Ezt követően a műsorszámában elhangzott, hogy maga az oktatási intézmény is vizsgálatot indított az ügyben, és feljelentést tett az eltűnt dolgozatokkal összefüggésben. Ez után a Médiaszolgáltató arról számolt be, hogy **Személyes adat** szakdolgozata megkerült. Erre a felvetésre a Kérelmező egy gyors válaszban reagálhatott. Kifejtette, hogy a későbbiekben fog nyilatkozni.

A műsor stábja a Kérelmező tanulmányaival kapcsolatos többi értesülést is ellenőrizni szeretne volna, így felkereste annak a pécsi iskolának az igazgatóját, ahol a Kérelmezőnek tanítási gyakorlatát kellett eltöltenie. Az iskola nyugalmazott igazgatójával, **Személyes adat** sal készített beszélgetést rejtett kamera rögzítette, a férfi arca kitakarásra került, a riportot pedig több részletből vágták össze. A riporterek előkeresték és bemutatták (21:55:39-21:55:53) az akkor hatályos, 1982-es tanulmányi és vizsgaszabályzatot, mely szerint amíg a hallgató az előírt szakmai és tanítási gyakorlatokat nem teljesíti, addig számára az abszolutórium nem állítható ki.

Az egykori iskolaigazgató a továbbiakban elmondta, hogy a Kérelmezőt KISZ-titkári teendői miatt ő mentette fel a gyakorlat elvégzése alól azzal, hogy jöjjön vissza akkor, amikor meg tudja csinálni. A riportert további felvetésére („De nem csinálta meg.”) pedig azt a választ adta, hogy a Kérelmező nem végezte el a gyakorlatot.

Az eljárás tárgyát képező műsorszámból nem derült ki, hogy az iskolaigazgató tudott-e az interjúról, illetve hozzájárult-e a felvételek közzétételéhez. A műsorkészítők végkövetkeztetése az egykori igazgató szavai és az akkor hatályban lévő tanulmányi szabályzat alapján született.

A Kérelmező nyilatkozatában utalt arra, hogy **Személyes adat** t nem tájékoztatták arról, hogy interjút készítenek vele, és a beszélgetésről felvétel készül. Az ATV 2012. május 6-i „Híradó” című műsorszámában (19:05:40-19:08:39) **Személyes adat** elmondta, nem volt tudomása arról, hogy felvétel készült a beszélgetésről, és a Médiaszolgáltató által a „Célpont” című műsorszámában közölt anyag nem fedi a valóságot.

I.

Az Smtv. 14. § (1) bekezdésének és a 16. §-ának megsértése

A Médiatanács megállapította, hogy a kérelemmel érintett műsorszám kapcsán nem merült fel az Smtv. 14. § (1) bekezdésében és az Smtv. 16. §-ában foglaltak megsértése az alábbiak miatt.

Az Smtv. – a vélelmezett jogsértés idején hatályos – 14. § (1) bekezdésében és a 16. §-ában foglaltak szerint:

„14. § (1) A médiatartalom-szolgáltatónak az általa közzétett médiatartalmakban, illetve azok készítése során tiszteletben kell tartania az emberi méltóságot.

16. § A médiatartalom-szolgáltató köteles tiszteletben tartani az alkotmányos rendet, tevékenysége során nem sértheti az emberi jogokat.”

Az emberi jogokkal kapcsolatos jogi szabályozás általános keretei alapján az állam emberi jogvédelmi kötelezettsége kettős jellegű: egyfelől védi az egyének (jogalanyok) számára biztosított emberi jogokat, másfelől bizonyos esetekben – és bizonyos emberi jogok vonatkozásában – gondoskodik az emberi jogok érvényesüléséhez szükséges feltételekről (intézményes védelem). Egy adott emberi jog intézményes védelme indoka lehet más emberi jogok korlátozásának is. Általánosságban elmondható, hogy a véleményszabadság tekintetében az államnak nem csupán az a feladata, hogy polgárai számára biztosítsa a szabad véleménynyilvánítást, hanem gondoskodnia kell a demokratikus közvélemény megfelelő működéséről is. Az emberi méltóság vonatkozásában tehát nem csupán az egyének méltóságához való jogát kell az államnak megvédenie, hanem – a médiaszabályozás által – az emberi méltóság alapvető értékét tiszteletben tartó médiatartalmak, illetve ezáltal a méltóságot tiszteletben tartó demokratikus nyilvánosság létrejöttében is segédkeznie kell a méltóságsértő tartalmak közzétételét gátló médiaigazgatási szabályok érvényre juttatásával.

A vonatkozó anyagi jogi szabályozás és a hatósági hatáskör keretei vizsgálata alapján általánosságban megállapítható, hogy a médiahatóság az emberi méltóság megsértésére esetlegesen alkalmas médiatartalmakat nem az azokban szereplő, vagy ott említett egyének, hanem a közönség szempontjából vizsgálja. Ennek megfelelően a Médiatanács közigazgatási eljárásában nem az egyes jogalanyokat ért jogsérelmekről dönt, hanem arról, hogy a médiaszolgáltató adott műsorszámának témája, jellege, nézőpontja nem sérti-e az emberi méltóságban megjelenő alapvető értéket. Ezért sem merülhet fel az, hogy a közigazgatási eljárás – amely a médiatartalomban szereplő egyén akaratától függetlenül is megindulhat – sérti az egyén önrendelkezéshez való jogát.

A Médiatanács tehát az alapjogi sérelem bekövetkeztét csak azt mintegy eljárásjogilag „alanytalanná téve” ítélni meg, tehát a jogalkalmazói eljárás során el kell határolni a kizárólag az egyéni jog, valamint az emberi méltóság intézményes tartalmának sérelmét megvalósító eseteket. A Médiatanács a hatáskörének keretei között – a köz érdekében fellépve – kizárólag az utóbbiak védelmében járhat csak el, arra is tekintettel, hogy a média képes rombolást végezni az emberi méltóság tiszteletének kultúrájában. Mindezek alapján általános jelleggel megállapítható, hogy a Médiatanács az emberi méltóság intézményes tartalmát érintő körben, a közösség érdekében léphet fel a jogsértő mediaszolgáltatóval szemben. (Ezen értelmezés szerepel a 46/2007. (VI. 27.) és a 165/2011. (XII. 20.) számú AB határozatokban is.)

Az egyes konkrét jogsértések megítélésekor egyértelműen el kell választani az egyes jogágak által védendő értéket, és a médiahatóságnak a jogsérelem elbírálása során a mediaszabályozás azon jellegzetességére kell figyelemmel lennie, hogy az nem a médiában szereplő, vagy ott megtámadott egyén jogait óvja, hanem a demokratikus nyilvánosság szabályait határozza meg.

Az alkotmányos alapelvek alapján a médiahatóság eljárása nem korlátozhatja az egyéni önrendelkezési jogot, ezért sem léphet fel a Médiatanács mások egyéni jogainak védelmében, függetlenül attól, hogy az érintett maga fellépett-e. Olyan ügyek megítélésekor ugyanis, amikor a személyhez fűződő jog sérelmére is alkalmas tényállások valósultak meg - mint a jelen eljárás tárgyát képező ügyben is -, tekintettel kell lenni az egyéb eljárások megindulásának lehetőségére. A médiahatóságnak tehát el kell határolnia az egyéni jogsérelemek orvoslására szolgáló egyéb eljárásokat saját közigazgatási eljárásától.

A büntetőjog elsődleges célja az állam büntetőhatalmával elrettenteni polgárait a bűncselekmények jövőbeni elkövetésétől, míg a polgári jog célja jogsérelem esetén a sérelmet szenvedett jogalany számára megfelelő orvoslást (például kártérítést) adni – ez indokolja például a személyiség védelmére irányuló eljárások párhuzamos megtartását. Ugyanakkor a mediaszabályozás nem a médiában megtámadott egyént, hanem – az emberi jogok és az emberi méltóság intézményes védelmén keresztül – a közönséget, a közösséget védi.

Ugyanazon kifejezés használata (emberi méltóság) az egyes jogágakban, ágazati törvényekben tehát nem ugyanazt a jogalkotói szándékot jelzi, tekintettel a mediaszabályozás azon jellegzetességére, hogy nem az egyén jogait védi, hanem a demokratikus nyilvánosság szabályait (korlátait) határozza meg. Ez egy olyan változatos jelentéssel bíró, „anyajog”-jellegű jogi koncepció esetében, mint amilyen az emberi méltóság, nem okoz a jogrendszeren belül koherencia- vagy fogalmi zavart. Azonban, ha elmulasztjuk ezt az elválasztást, a médiahatóságot, mint a szabály első számú alkalmazóját abba a szerepbe kényszerítjük, hogy emberi (személyiségi) jogi sérelmeket ítéljen meg, aminek korábbi gyakorlata alapján nem tud megnyugtató módon eleget tenni, hiszen nem állnak rendelkezésére azok a bizonyítási eszközök és lehetőségek, amelyek a polgári és büntetőbírószámára.

A Médiatanács és jogelődjének joggyakorlata, valamint az arra épülő bírósági gyakorlat alapján az emberi méltóságot sértő egyes médiatartalmak tipizálhatók. Ilyen esetnek tekinthető például:

- a kiszolgáltatott, magatehetetlen, megalázó helyzetben lévők – pl. balesetek, bűncselekmények áldozatainak – *explicit*, felismerhető, sértő ábrázolása (esetükben az egyéni jogérvényesítés is eleve korlátozott, az ilyen helyzetben lévők bemutatása pedig a társadalmi együttélés szabályait is sérti),
- a kiskorúak olyan, emberi méltóságot sértő bemutatása, amely szükségessé teszi az intézményes védelmet; az egyéni jogérvényesítés esetükben is korlátozott, a kiskorúak megfelelő személyiségfejlődése pedig szintén közös társadalmi érdek, azt ezt veszélyeztető tartalmakkal szemben indokolható a fellépés,
- egyes személyek, társadalmi csoportok másokhoz képesti másodrendűként való kezelése, egyenlő emberi méltóságuk, személyhez fűződő jogaik létének megkérdőjelezése,
- ha egy mediaszolgáltatás tartalma azt sugallja, hogy az emberi személyiségnek nincsen érinthetetlen tartománya, az emberi élet pénzért elvehető, az emberi méltóság anyagi érdekből nyilvánossá, bárki számára hozzáférhetővé tehető.

A Fővárosi Törvényszék 8.Kpk.45.608/2012/1-I. számú végzésében alátámasztotta a Médiatanács következetes jogalkalmazói gyakorlatának előzőekben ismertetett azon „alapvetését”, miszerint a médiaszabályozásnak az emberi méltóság tiszteletben tartását előíró követelménye a közönség – és nem az egyén – érdekeinek védelmében érvényesítendő követelmény: *„A bíróság osztotta a kérelmezetti hatóság azon álláspontját, hogy az emberi méltóság védelme a médiaszolgáltatásokra vonatkozó, »negatív« jellegű kötelezettségek egyike, tehát tartózkodásra, jogsértés elkerülésére kötelez, mely a demokratikus nyilvánosság megfelelő működését védi, nem pedig az egyént. Mindez a sajtószabadság korlátjaként jelenik meg tekintettel arra, hogy ezen szabályok létrehozásának egyik oka a közönség érdekeinek védelme.”*

Ebből következően – szintén egyezően a hatósági jogalkalmazás irányával – ugyanezen végzésében azt is megállapította a bíróság, hogy a Médiatanács kizárólag a közérdekű igényérvényesítés szintjét elérő jogsértés esetében léphet fel az emberi méltóság védelme érdekében: *„Mindezekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a kérelmezetti hatóság abban az esetben állapíthatja meg az emberi méltóság alapvető értékének sérelmét, ha a sérelem eléri a közérdekű igényérvényesítés demokratikus nyilvánosság veszélyeztetésének küszöbét.”*

A fenti megállapításokból következően a bíróság hangsúlyozta, hogy a Médiatanács egyéni jogsérelem esetében nem járhat el, utalva a más jogágak által széles körben biztosított jogvédelmi eszközökre, intézményekre: *„A bíróság rámutat arra egyetértve a kérelmezetti hatóság álláspontjával, hogy a kérelmezettnek nincs hatásköre eljárni akkor, ha a médiaszolgáltatás konkrét egyén jogát vagy jogos érdekét sérti az adott egyén szerint. A bíróság nyomatékkal mutat rá, hogy erre nézve anyagi, jogi és eljárási jogszabályokon keresztül más módon, például a polgári jog, illetve a büntetőjog eszközével biztosított az egyéni jogvédelem. A bíróság rámutat, hogy a kérelmezetti hatóság akkor rendelkezik hatáskörrel, ha a közérdek védelme azt igényli, amikor a sajtószabadság és az emberi méltóság alapvető joga ütközik és a közösség érdekét szükséges védeni.”*

A Fővárosi Törvényszék 20.Kpk.45.648/2012/2. sz. végzésében szintén megerősítette, hogy *„[k]érelmezett fenti jogszabályhelyek és a végzésben felhívott AB határozatok alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy nincsen hatásköre a kizárólag az egyén személyhez fűződő jogait érintő sérelmes tartalmak elbírálására.”*

A Médiatanács rögzíti, hogy az Smtv. 16. §-ának második fordulata, azaz az emberi jogok védelmére irányuló rendelkezésével kapcsolatban szintén relevánsak az előzőekben, az Smtv. 14. § (1) bekezdésével összefüggésben kifejtettek. Az emberi jogok „alanytalan” védelmét, az emberi jogok intézményes védelmét a médiaszabályozás szintén (a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény, azaz a korábbi mediátörvény alkalmazásától kezdve) nem a konkrét sérelmet szenvedett egyén, hanem a közérdek szempontjából tekintette védendő értéknek (jelenleg a 16. § második fordulata már nem hatályos rendelkezés).

A Médiatanács a fenti alapvetést követően megvizsgálta, hogy a jelen ügy tényállása szerint a hivatkozott egyéni jogsérelem elérte-e az emberi jogok, illetve konkrétan az emberi méltóság intézményes médiajogi védelmének indokoltságát előhívó mértéket. Hangsúlyozandó, hogy a korábban felsorolt, az emberi méltóság intézményes védelmét indukáló „jogsértés-típusok” nem taxatív felsorolásban szerepeltek, és a Médiatanács – azon felül, hogy a következetes jogalkalmazói gyakorlat kialakítása érdekében iránymutatásul szolgálnak számára – nem azt vizsgálta, hogy az eljárás tárgyát képező mediataralom besorolható-e a jogsértéseknek az eddigi gyakorlat során előforduló – a fentiekben felsorolt – valamelyik „típusába”.

A kérelem tárgyát képező ügyben a Médiatanács álláspontja szerint nem állapítható meg az Smtv. 14. § (1) bekezdésének és 16. §-ának megsértése alapjául szolgáló közérdek sérelme (ami az emberi jogok, emberi méltóság intézményes védelmében való hatósági fellépést indokolta tenné). Bár a Kérelmezővel kapcsolatban elhangzott sértő kijelentések alkalmat adhatnak az egyéni jogvédelemre nyitva álló jogérvényesítésre (a Kérelmező által személyesen indítható polgári vagy büntetőeljárások által), az egyént ért jogsérelmen keresztül – figyelemmel arra a tényre is, hogy a Kérelmező politikai közszereplő –, a médiahatóság által a műsorszám közönsége érdekében biztosított intézményes alapjogvédelem indokoltsága nem merült fel.

Az összeállítás a Kérelmező szakdolgozata elkészültének és az abszolutóriumhoz szükséges szakmai gyakorlat megszerzésének körülményeiről, a felmerült esetleges visszasságokról számolt be. A kérelem által vitatott tartalom egyértelműen egy konkrét személlyel kapcsolatos véleménynyilvánítás volt, amely önmagában – legyen akár hamis, vagy sértő az érintett személyre nézve – alkalmatlan arra, hogy az emberi jogok, illetve az emberi méltóság kultúráját rombolja, a közönség intézményes jogvédelemhez fűződő érdekét hátrányosan érintse, értékét devalválja a közönség szemében. A közönség mindössze egy állásponttal szembesült, amely egy vitatott közéleti kérdéssel volt kapcsolatos. Önmagában a médiatartalom tehát nem rendelkezett az emberi jogokat, illetve az emberi méltóságot sértő üzenettel, továbbá azok alapvető értékét negligáló tartalommal, és nem merült fel más olyan körülmény sem, amely az intézményes jogvédelem szükségességét támasztaná alá. Abban az esetben, ha a közzétett állítás hamis, a sérelmet szenvedett félnek rendelkezésére állnak egyéb jogi eszközök jogai megóvása érdekében. Nem kétséges, hogy a közönség tájékozódáshoz fűződő jogát hátrányosan érinti, ha a média – vélelmezetten – hamis állítást tesz közzé. Tekintettel kell lenni arra a körülményre is, hogy a médiatartalom egy politikai vita kontextusában, egyértelműen egy közéleti kérdésben megfogalmazott véleménynek minősült, amely a sajtószabadság legszigorúbban védett „belső magjába” tartozik. A műsorszám tehát alkalmas lehetett arra, hogy a Kérelmező vagy a műsorban megszólaltatott más személyek egyéni jogsérelméhez vezessen, azonban a Médiatanács hatósági eljárása során nem a személyhez fűződő jogok sérelmének megvalósulását vizsgálja.

A sérelmezett összeállítással kapcsolatban, annak tartalmi vizsgálata alapján tehát nem állapítható meg a magánérdek sérelmén túlmutató, a közönség sérelmét is megvalósító médiaszolgáltatói magatartás.

Az Smtv. 16. § első fordulata vonatkozásában megállapítható, hogy az alkotmányos rend megsértése súlyos, a rend alapjait vagy egészét kétségbe vonó, sértő magatartás lehet, az Alkotmányban szereplő egyedi rendelkezés sérelme (pl. egyetlen emberi jog megsértése, vagy egy vitaműsorban az egykamarás parlament létjogosultságának kritikája) nem elegendő a jogsértés megállapításához.

Az alkotmányos rendet a demokratikus alapértékek tagadása, vagy az alkotmányos alapstruktúra tiszteletben nem tartása sértheti.

Ez szükségszerűen súlyos antidemokratikus magatartást feltételezne a médiaszolgáltató részéről, az emberi jogok, a demokratikus társadalmi rend alapvetéseinek (pl. szabad választások, hatalommegosztás) tagadását, és nem korlátozza az egyes alkotmányos intézményekről folytatott közéleti vitát.

A Médiatanács megítélése szerint a vitatott médiatartalommal kapcsolatban ilyen fokú és súlyú sérelem nem merült fel.

A fent kifejtettek alapján a Médiatanács az irányadó bírósági határozatokkal összhangban megállapította, hogy a kérelemben megjelölt jogsérelmelem nem érte el az Smtv. 16. §-a szerinti emberi jogok, illetve az Smtv. 14. § (1) bekezdésében kifejezetten nevesített emberi méltóság intézményes védelmének mértékét, valamint az alkotmányos rendet sem sértette, így a Médiatanács a kérelmet mint alaptalant elutasította.

II.

Az Smtv. 13. §-ának megsértése

A Kérelmező kérelmében az Smtv. 13. §-ában foglalt kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettség Médiaszolgáltató általi teljesítésének az Mttv. 167. §-ában foglalt általános hatósági felügyeleti jogkör keretében történő vizsgálatát kérelmezte.

Az Mttv. 167. § (1) bekezdése alapján a Hatóság kérelemre vagy hivatalból - feladat- és hatáskörének keretében - jogosult hatósági ellenőrzés vagy hatósági eljárás keretében felügyelni az Mttv.-ben és az Smtv.-ben meghatározott rendelkezések érvényesülését, betartását.

A Médiatanács mindenekelőtt utal arra, hogy az általános hatósági felügyeleti tevékenység tartalmát, eszközrendszerét az Mttv. 167. § tartalmazza, az általános hatósági felügyeleti hatáskör terjedelmét, tartalmát pedig az Mttv. 182. § b) és c) pontja és a 184. § c) pontja rögzíti. Az Mttv. 167. § (1) bekezdés szerinti általános hatósági felügyeleti és ellenőrzési jogkör alapján a Médiatanács kizárólag a hatáskörébe utalt jogi normák ellenőrzésére jogosult.

A hatósági hatáskörök jogszabályi szintű „rögzítettsége” a Ket., a közigazgatási jogelmélet, a vonatkozó bírósági gyakorlat alapján egyértelmű, vagyis nem bővíthető (a hatáskör hiányában hozott döntés a Ket. szerint semmisségi ok), tehát a hatóság jogszerűen nem jogosult hatáskörén kívül eljárni. A hatósági felügyelet tehát csak a jogszabályban kifejezetten meghatározott hatáskörben végezhető, a hatáskör terjedelmében és eszközeivel.

Mindezek alapján a Médiatanács a megismételt eljárásban megvizsgálta az Smtv. 13. §-ával összefüggő hatósági felügyeleti hatáskör tartalmát, terjedelmét.

Az Mttv. 2012. június 18-ig hatályos 182. § c) pontja szerint a Médiatanács hatósági hatásköreiben, a 132. §-sal összhangban *„felügyeli az Smtv. 13-20. §-ban foglalt követelmények betartását”*.

A médiaszolgáltatásokkal és a sajtótermékekkel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: módosító tv.) 25. §-a módosította az Mttv.-nek a Médiatanács hatáskörére vonatkozó 182. § c) pontját. A módosító törvény miniszteri indokolása alapján *„az Smtv. 13. §-a (kiegyensúlyozottság követelménye) az Mttv. 182. § u) pontjában és 184. § (1) bekezdés e) pontjában külön is megjelenik, így a 182. § c) pontjában a továbbiakban nem kerül rögzítésre”*.

Az Mttv. 2012. június 19-től hatályos 182. § c) pontja értelmében a Médiatanács hatósági hatásköreiben, a 132. §-sal összhangban *„felügyeli az Smtv. 14. §-ában, valamint 16-20. §-ában foglalt követelmények betartását”*.

A módosító tv. 32. §-a, illetve az Mttv. 217. §-a alapján az Mttv. módosító tv. által megállapított rendelkezéseit a folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell, azzal, hogy e rendelkezések hatálybalépése előtt elkövetett jogsértésekre a jogsértés elkövetésekor hatályos anyagi jogi rendelkezések alkalmazandók. A Médiatanács kiemeli, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás körében a módosító tv. az Smtv. 13. §-ában, Mttv. 12. § (1)-(2) bekezdésében foglalt anyagi jogi szabályokat nem érintve csupán a Médiatanács hatáskörének egyértelműsítéséről rendelkezett.

A Médiatanács a folyamatban lévő ügy vonatkozásában a fenti jogszabályhelyek alapján megállapította, hogy az Smtv. 13. §-ában foglalt rendelkezés Mttv. 167. § szerinti általános hatósági felügyeleti jogkör keretében történő vizsgálatára nem rendelkezik hatáskörrel az Mttv. 182. § c) pontja szerint, az alábbi indokok alapján.

A Médiatanács a jelen ügy vonatkozásában hangsúlyozza, hogy a hatáskör eljárási jogintézmény, mivel eljárási jogosultsághoz, illetve a közhatalmi beavatkozásra, hatósági döntéshozatalra vonatkozó jogkörhöz kötődik. Általános közigazgatási jogelv, hogy a hatáskör minden esetben a hatósági döntés meghozatalára vonatkozó hatósági jogkörhöz kötődik.

A fentiekkel összefüggésben a Médiatanács rögzíti, hogy a hatáskör hiányában hozott döntés a Ket. 121. § (1) bekezdés b) pontja értelmében semmis. E szabály alkalmazása körében a döntés semmisségét eredményezi az is, ha a hatóság olyan döntést hoz, amelyre az eljárás megindításakor még rendelkezett hatáskörrel, azonban a döntés meghozatala időpontjában már nincs hatásköre az adott tartalmú döntés meghozatalára. Ez - a fentiekkel összhangban - abból következik, hogy a hatáskör, a hatósági jogkör döntéshozatali jogosultságot jelent, és ha ezzel a jogosultsággal a hatóság a döntés meghozatalakor nem rendelkezik, döntéséhez semmilyen joghatás nem fűződhet (semmis döntés), függetlenül attól, hogy az eljárás egy korábbi időpontjában a döntés meghozatalára vonatkozó jogosultságot (és egyben kötelezettséget) törvényi rendelkezés az adott hatósághoz telepítette.

Általános eljárási, alkotmányos jogelv (amelyet a Ket. kifejezett rendelkezései és a kiforrott bírósági gyakorlat is megerősítenek), hogy a hatáskör minden esetben a döntéshozatal időpontjához kapcsolódik, tehát a hatáskör tekintetében egyértelműen a döntés meghozatalakor hatályos jogszabályokból kell kiindulni. A hatáskörök döntéshozatal pillanatában való rögzítettségét és alkalmazását a folyamatban lévő ügyekben a bíróság is több döntésében értelmezte. Ugyancsak általános jogelv, hogy a hatáskört az eljárások egészének folyamatában vizsgálni kell és kizárólag az adott eljárási cselekmény végzésekor vagy a döntés meghozatalakor hatályos hatásköri szabályokat lehet alkalmazni. Mindezt a Ket. is megerősíti, sőt a jogállami garanciák miatt igen szigorúan szabályozza: a Ket. 22. § (1) bekezdése alapján a hatóság az eljárás egészének időtartama alatt köteles folyamatosan vizsgálni a hatáskörét. Ebből következően a hatóság hatáskörét érintő bármilyen jogszabályváltozást nemcsak az érdemi döntéshozatalkor, hanem már az eljárás folyamatában is, annak hatályba lépésétől alkalmazni, érvényesíteni kell.

Az előbbieket több, médiaigazgatási ügyben hozott jogerős bírósági döntés is megerősíti. E körben a Médiatanács utal a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.33.833/2012/10. számú ítéletére, melyben a Bíróság kiemelte, hogy „a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. § (1)-(2) bekezdéseiben is megfogalmazott általános normatani szabály szerint a jogszabályi rendelkezést – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – a hatálybelépését követően keletkezett tényekre és jogviszonyokra, valamint megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni; a jogszabályi rendelkezést – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – a hatálya alatt keletkezett tényekre és jogviszonyokra, valamint megkezdett eljárási cselekményekre a jogszabályi rendelkezés hatályvesztését követően is alkalmazni kell.

E normatani szabály lényege, hogy az anyagi jogi előírást az alkalmazására okot adó jogi tény bekövetkezésének napján hatályos szabályok szerint kell alkalmazni, [...] Az eljárásjogi szabályozás ugyanakkor nem kapcsolódik közvetlenül az igényhez, így ezek a szabályok nem az igény keletkezésének időpontjához vagy akár az igényérvényesítés kezdő időpontjához igazodnak, hanem a folyamatban lévő eljárásokra, azon belül is egyes eljárási cselekményekre fejtik ki a hatásukat. [...].

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hivatkozott ítéletében utalt arra, hogy „az újonnan hatályba lépő eljárásjogi rendelkezéseket kell – az adott törvény által az átmeneti időszakra megállapított kivételektől eltekintve – alkalmazni mind a folyamatban lévő, mind pedig a hatálybalépést követően indult eljárásokban.”.

Mindezek alapján a Médiatanács megállapította, hogy az Mttv. módosító tv. általi módosítását követően az Smtv. 13. §-ában foglalt rendelkezés általános hatósági felügyelet keretében történő vizsgálatára a Médiatanács nem rendelkezik hatáskörrel. A Médiatanács kiemeli, hogy az Smtv. 13. §-ában foglaltaknak az Mttv. 182. § c) pontja alapján - általános hatósági felügyelet keretében - történő felügyeletére a módosító tv. hatálybalépése előtt, tehát az Mttv. korábbi szabályozása alapján sem rendelkezett hatáskörrel.

Az Smtv. 13. §-a szerint „A tájékoztatási tevékenységet végző lineáris médiaszolgáltatások kötelesek a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről az általuk közzétett tájékoztató, illetve híreket szolgáltató műsorszámokban sokoldalúan, tényszerűen, időszerűen, tárgyilagosan és kiegyensúlyozottan tájékoztatni. E kötelezettség részletes szabályait törvény az arányosság és a demokratikus közvélemény biztosítása követelményeinek megfelelően állapítja meg.”.

E rendelkezés utaló szabálya alapján az Mttv. 12. § (1)-(2) bekezdései a médiaszolgáltatások tájékoztatási tevékenységével összefüggő anyagi szabályokat állapítanak meg. E körben hangsúlyozandó, hogy a kiegyensúlyozottság olyan általános kategória, melynek a törvény több részelemét nevesíti. A bírósági joggyakorlat egységes abban, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettsége jogi szempontból oszthatatlan, egységes szabályrendszert képez, a kiegyensúlyozott tájékoztatás fogalmába a sokoldalúság, a tényszerűség, az időszerűség és a tárgyilagosság követelményei is beleértendők (Legfelsőbb Bíróság BH2007. 253. eseti döntése). A kiegyensúlyozottság Smtv.-ben rögzített részelemei (sokoldalúság, tényszerűség, időszerűség, tárgyilagosság) nem önálló tényállások, ebből következően önállóan hatósági eljárás megindításának alapjai sem lehetnek, hanem a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettségének részkövetelményei. Az Mttv. további szabályai erre a kötelezettségre már összefoglaló jelleggel, az „Smtv. 13-ában meghatározott kiegyensúlyozottsági kötelezettség” néven utalnak vissza.

A kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettségének megsértése esetén speciális hatósági eljárás kezdeményezhető, amely eljárásra vonatkozó hatásköri, eljárási szabályokat az Mttv. 181. §-a, illetve az Mttv. 182. § u) pontja és a 184. § (1) bekezdés e) pontja rendezi.

A kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettségének megsértése tárgyában indítható hatósági felügyeleti tevékenység tárgyát, tartalmát tehát anyagi jogi értelemben az Smtv. 13. §-a, valamint az Mttv. 12. § (1)-(2) bekezdései határozzák meg, az anyagi jogi norma érvényesítésének folyamatát, speciális eljárásjogi kereteit pedig az Mttv. 181. §-a szabályozza teljes komplexitásban.

A kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettségének megsértése tárgyában általános hatósági felügyeleti eljárás lefolytatására a Médiatanács sem a jelenleg hatályos, sem a módosító tv. általi módosítást megelőzően hatályos Mttv. alapján nem rendelkezik/rendelkezett hatáskörrel, e tárgykörben hatósági eljárás lefolytatására kizárólag az Mttv. 181. § szerinti speciális eljárásrendi és hatásköri szabályai alapján van lehetőség.

Az Mttv. a Médiatanács egyes felügyeleti eljárásai tekintetében ugyanis sajátos eljárásrendet és hatásköri rendszert épít fel. Az Mttv. a különböző eljárástípusok tekintetében az általános és különös eljárástípusok viszonyát egyértelműen rendezi. A felügyeleti jogkörre vonatkozó szabályozás keretében az Mttv. 167. § képezi az általános szabályozási szintet, amely eljárástípus alapján a Médiatanács kizárólag a hatósági hatáskörbe tartozó azon ügytípusokat, anyagi jogi normákat felügyeli, amelyek felügyeletére, jogérvényesülésére eltérő, speciális szabályozást, eljárási és hatásköri rendszert nem tartalmaz az Mttv.

Az Mttv. a médiapiac és a médiaigazgatás szektorspecifikus sajátosságaihoz, alkotmányos összefüggéseikhez igazodó hatékony jogérvényesítést szolgáló speciális intézményeket, eljárástípusokat is bevezetett. A kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettségének megsértése esetén követendő eljárásra az Mttv. általános eljárási szabályaihoz képest különös szabályok vonatkoznak (Mttv. 181. §). Az Mttv. szabályozási rendszerében tehát az Mttv. 181. §-a szerinti kiegyensúlyozottsági eljárás a felügyeleti eljárás önálló, speciális - hatásköre, eljárásrendje alapján egyértelműen elhatárolható, sajátos fogalmi és tartalmi elemeket magában foglaló - típusa. Ezen külön szabályozott eljárástípusnál a speciális eljárási, hatásköri szabályokat kell alkalmazni.

Az Smtv. 13. §-a, az Mttv. 12. § (1)-(2) bekezdés szerinti anyagi jogi szabályok és az Mttv. 181. §-a szerinti hatásköri és eljárási rend szorosan, közvetlenül és elválaszthatatlanul összekapcsolódó szabályozási rendszert alkotnak. A tájékoztatás kiegyensúlyozottságára (sokoldalúságára, tényszerűségére, időszerűségére, tárgyilagos voltára) vonatkozó médiaigazgatási szabályok vélelmezett megsértése esetén kizárólag az Mttv. 181. § szerinti eljárás szerint indítható hatósági eljárás, a Médiatanács más hatósági eljárásában, hatáskörében e tárgykörben nem járhat el. Ezen eljárásrendet rögzíti kifejezetten az Mttv. 166. §-a, mely szerint a Hatóság egyes (a 68-70. §-ban és a 167-181. §-ban meghatározott) sajátos, egyedi eljárásaiban az egyes eljárástípusok keretében meghatározott eltérésekkel alkalmazza az Mttv. és ahhoz képest is mögöttesen a Ket. szabályait.

Kiemelendő, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelmények megszegése esetén a Médiatanács azért sem járhat el az Mttv. 167. §-ában meghatározott jogkörében, illetve a Médiatanács az Mttv. 181. § szerinti speciális felügyeleti eljárás alkalmazásától azért sem is tekinthet el, mert a kiegyensúlyozottsági ügytípus garanciális elemei, tartalma, speciális jogérvényesítési módszere alapján az általános hatósági felügyelethez képest - a sajtószabadság Alaptörvényben rögzített alapjogára tekintettel - szűkebb felügyeleti hatáskört jelent.

Az Mttv. 181. §-a - a sajtószabadság alapjoga biztosításának követelményére és az Smtv. 13. §-ában rögzített arányosság és a demokratikus közvélemény biztosításának követelményére tekintettel - az általános felügyeleti eljáráshoz képest speciális, garanciális eljárás-indítási szabályokat, jogvesztő határidőket állapít meg. Kiemelendő, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettségének érvényesülését vizsgáló hatósági eljárás az általános hatósági felügyeleti eljáráshoz képest speciális abban a tekintetben is, hogy a jogsértés megállapítása esetén kizárólag a törvényben meghatározott speciális jogkövetkezmények alkalmazhatóak. Vagyis jogsértés megállapítása esetén - a kérelmező által alkalmazni kért - bírság nem szabható ki. A hatóság jogsértés megállapítása esetén kizárólag arra kötelezheti a médiaszolgáltatót, hogy az eljárásban született döntést, illetve a döntésben meghatározott közleményt közzétegye, vagy a kérelmezőnek adjon lehetőséget álláspontjának megjelenítésére.

A kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményére vonatkozó médiaigazgatási szabályok általános hatósági felügyelet körében történő ellenőrzése az Mttv. 181. § szerinti eljárást kiüresítené, az ott előírt határidők és speciális eljárásrend értelmét, funkcióját vesztené.

A hatályos feladat- és hatásköri szabályok szerint tehát a Médiatanács nem rendelkezik hatáskörrel az Smtv. 13. §-ában foglaltaknak az Mttv. 182. § c) pontja alapján történő felügyeletére. Arra kizárólag az Mttv. 182. § u) pontja, mint hatásköri szabály ad a Médiatanács részére felhatalmazást, mégpedig az Mttv. 181. § szerinti kiegyensúlyozottsági eljárás keretében.

A Kérelmező által 2013. április 16-án és 2013. május 6-án megküldött, MN/15765-22/2012. és MN/15765-28/2012. számon iktatott nyilatkozat és a csatolt dokumentumok vonatkozásában a Médiatanács megállapította, hogy a Kérelmező és a **Személyes adat** közt folyamatban lévő sajtó-helyreigazítási peres eljárásban előterjesztett bizonyítási indítvány és tanúmeghallgatási jegyzőkönyv (a volt iskolaigazgató meghallgatása), valamint a Médiaszolgáltató és a Kérelmező közt folyamatban volt elsőfokú sajtó-helyreigazítási perben tartott tanúmeghallgatás jegyzőkönyv (a riporter meghallgatása), továbbá a csatolt igazságügyi szakértői vélemény – a fentiekben előadottak okán – a jelen eljárás érdemi eldöntését a fenti indokolás fényében nem befolyásolják, jogi relevanciával nem bírnak.

Tekintettel arra, hogy jelen ügyben nem állapítható meg a közérdek sérelme, ami az emberi méltóság intézményes védelmében való hatósági fellépést szükségessé tenné, valamint, hogy az Mttv. módosító tv. általi módosítását követően az Smtv. 13. §-ában foglalt rendelkezés általános hatósági felügyelet keretében történő vizsgálatára a Médiatanács nem rendelkezik hatáskörrel, a Médiatanács a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, azaz a kérelmet elutasította.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ket. 72. §(1) bekezdés da) pontján, továbbá az Mttv. 163. § (1)-(3) bekezdéseiben, a 164. § (2) bekezdésén, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 338. § (1)-(2) bekezdéseiben alapul. A jogorvoslat elbírálásának határidejét az Mttv. 164. § (1) bekezdése határozza meg.

A Médiatanács jelen hatósági döntését az Mttv. 162. § (2) bekezdése szerint internetes honlapján - a személyes adatok és az eljárásban zártan kezelt adatok védelmére tekintettel - közzéteszi.

Az eljárás során a Ket. 153. § szerinti eljárási költség nem merült fel.

Budapest, 2013. május 14.

A Médiatanács nevében:

dr. Kollarik Tamás
soros elnöki tisztséget ellátó tag

Dr. Koltay András
hitelesítő